

**EXIMI-//VM PLANEQVE DIVI-//NVM OPVS
INCOMPARABILIS// Theologi Dionysij, professione
Car//thusiani, in quo opere contine[n]tur// quinque
humanae uitae specu//la**

**Dionysius <der Kartäuser>
Coloniae, 1540**

Venerabili Doctissimo Qve Patri, D. Theodorico Lolier à Stratis,
Carthusianorum domus prope Hildesiam priori. amico & patrono cum
primis [...]o, lendo Ioannes Calolithus S. D.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55481](http://urn.nbn.de/hbz:466:1-55481)

VENERABILI DOCTISSIMO QVE

PATRI, D. THEODORICO
Lolier à Stratis, Carthusiano
sum domus prope Hilde-
siam priori. amico & pa-
tronum cum primis eo,
lendo Ioannes
Calolithus
S. D.

VM Ioannes Ruremunda-
nus meus Εμότε χρόνος du-
dum in patriam esset pro-
fectus, Ruremundæ in bi-
bliotheca Carthusianorum forte inuenit
sanctissimi uiri Dionysij opuscula qua-
dam, specula humanæ uitæ inscripta, quæ
quum nobis legeret da exhibuisset, non in-
digna iudicauimus, quæ imprimetur,
atq; in lucem æderentur. Comœdia à qui-
dam definitur τὸ ἐνθεωπίνος βίβλον τοιούτην,
id est, humanæ uitæ speculum, quod in
comœdia uelut in speculo mores homi-
num conspiciantur. At heu opuscula Dio-

Aa ij ny-

Quid con-
dia sit
quid in
confidem

EPISTOLA

*Lip in
comedijs
proponat*

Dionysij iustius humanæ uitæ specula vocatur. In comedijis proponuntur nobis bonorum & malorum exempla, ut expetamus honestatem, & fugiamus turpitudinem: sed isthinc multa sunt admixta quæ non tam ad formandos, quam ad corrum pendos mores ualent. Quid enim conductit ad bene beatèq; uiuendum, nosse lenum periuria, meretricum impudicitiam, ingluuiem ac scelera, iuuenum cupiditates ac desideria, seruorum dolos ac fraudes? Certe qd id conducat, nescio, nisi fortasse hoc unū, quod uidelicet improborū ac sceleratorum uitam diu multumq; cōditat.

*ind rom
dia potis
immi an
I ro mudi
I rofcarū
potriis*

templando quis reddatur improborae scelerior. In his autem Dionysij speculanū finis an̄, Iis non redduntur fraudulētorum seruos, uel perfidorum lenonum, uel scelerarum meretricum imagines, sed optimorum & Christianissimorum hominū imagines conspicendæ & contemplandæ cuiuis proponuntur, & non principum modo & omnium magistratum, sed etiam priuatorum ac subditorum officia ostendit.

NVNCPATORIA.

stenduntur ac perfectissime demonstrantur. Porro sex specula in hoc opere a Dionysio proponuntur. Primum est magistratum & eorum qui alijs præsunt: Magistratum autem sunt principales differentiae. Nam magistratum alijs sunt spirituales, alijs seculares, alijs mixti. **Spirituales** proprie dicuntur qui tantum spiritualia curant, & se non immiscant secularibus negotijs, & qui tantum uerbo dei, & non ferro homines gubernant. Atq; eiusmodi magistratus fuit noster salvator Christus & eius Apostoli, & Christi Apostolorumque lectatores. Proprium autem munus spiritualis magistratus est, docere & prædicare, legem seu pœnitentiam & Evangelion seu remissionem peccatorum, & recte administrare sacramenta à Christo instituta. Spiritualis enim magistratus non debet aliorum esse dominus sed seruus. Præcipue autem seruire alijs debet, docendo, prædicando, monendo, horando, atque interdum obiurgando. Spiritualis autem magistratus complectitur

Aa iij con

Quid sit
a diony
proponit
primum spe
cum quin
in isto expletu

Diversio Mag
istratus
Esti spirit
ualiis Magist
rius Iurandi

Quod sit
muis spirit
ualiis magist
rius

EPISTOLA

concionatores & ministros ecclesiae qui
uidelicet debent ecclesiam erudire in do-
ctrina fidei, & administrare sacramenta di-
uinitus instituta. Huc etiam referendi
sunt praefecti monasteriorum, quos uul-
go priores uocant, Porro ecclesiastæ
sæc[u]l[u]i præconi[u]s uerbi non debent quemquā
ui cogere uel compellere ad suscipiēdam
fidem, nec debent quempiam in armis co-
herere, sed potissimum debent arguere pec-
cata totius mundi, & ostendere omnes ho-
mines esse peccatores, id est, reos mortis
æternæ. Deinde conscientias iam agni-
tiōe peccati perterritas ac perturbatas, de-
bent consolari confirmare & erigere pro-
missionibus euangelicis, & sacramentis
a Christo institutis. Deinde quum ani-
mæ ad uerterint homines iam habere pacas-
tas ac tranquillas conscientias, & acqui-
escere in Christo, tum dænum debent
eos ad exercitia fidei, & mutuæ Charita-
tis officia exhortari. Eides enim marce-
scit ac moritur, nisi oratione, diuinorum
scripturarum lectione, alijsq[ue] pijs operis
bus

N V N C V P A T O R I A:

bus exerceatur ac uiuificetur. Vbi non sunt pietatis & charitatis exercitia, ibi certe fides esse nullo modo potest, uehementerque errant isti qui sommiant se habere fidem, quum interim in summa securitate atque ocio uitam degant. Vbi non est charitas, ubi deseritur proximus, ubi non succurritur egenis, ibi certe fides non ad-
est. Nam charitas proximi maximum est argumentum fidei; sicut è diuerso, odio proximi certissimum est indicium in credulitatis. Idecirco qui non diligat proximum, is quo que non diligit deum, nec habet fidem in deum. Fides enim semper fructificat, & parit amorem ac dilectionem erga proximum. Bona igitur opera non possunt nec debent a fide separari. Fides enim nunquam potest esse ociosa, tanquam est impossibile fidem esse absque bonis operibus, quam est impossibile deum esse absque misericordia; Neque enim fides est aliud quam cognitio diuinæ misericordiæ. Quisquis autem agnoscit se esse peccatorem ac reum mortis æ-

ph. non fit
fides.

(Emil. fuit
proximi fit)

EPISTOLA

ternæ, attamen statuit deum fore sibi misericordem ac propicium propter dilectū filium suum Iesum Christum, fieri non potest quin is quoque proximi misereatur. Itaque quibus incumbit onus conversioni & prædicandi, non tantum remissionem peccatorum euangelizare debent, sed etiam exhortari debent homines ad præstanta opera charitatis, concionatores. Secularis autem magistratus dicitur qui gerit gladium diuinitus sibi traditum ad coercendum delicta non tam contra secundam tabulam, sed etiam contra primam tabulam Decalogi. Nam principes non minus tenentur punire manifestam blasphemiam atq; impietatem, quam homicidia, furta, atq; adulteria. Ministros autem magistratus uoco, qui non solum habent potestatem docendi & prædicandi euangelium, sed etiam habent potestatem secularem : ut summus Pontifex, Cardinales, Episcopi, Abbates, & cæteri, qui omnes, utinam tam curarent spiritualia quam curant corporalia & secularia.

Hui

*Quod sit
affirmatio
conionato
ris*

NUNCUPATORIA.

Hiautem omnes iam prædicti magistratus debent pietate & omni uirtutis generalies excellere ut sint subditis uelut speculum quoddam & exemplar omniū uirutum atque honestarum actionum. Secondum speculum est subditorū, in quo subditi uident, quatenus debent suis superioribus obtemperare; Parēdum est autē semper magistratibus nisi aliquid præcipiant uel contra ius naturale, uel contra ius diuinum. Magistratibus impia præcipientibus non est parendum. Nam semper magis deo obediendum quam hominibus. Tertium speculum spectat ad presbyteros. Quartum speculum est idiotarum seu uulgarium hominum. Quintum est eorum qui agunt pœnitentiā. Sextum est agonizantium. Hæc autem Dionysij specula sub tui nominis auspicijs publicare & in lucem emittere uisum est sanctissime pater, qđ potissimum dignus esse uidereris, c ui eiusmodi opus dedicaretur. Tua enim uigilantia, cura, diligentia, industria, atque opera effectum

Aa v cī

EPISTOLA

est, ut omnia Dionysij Carthusiani opera
q̄ emedatissime habeam⁹ impressa; me
rito igitur hæc Dionysij opuscula tūx pat
ernitati dedicauimus. Offendimus autē
hæc Dionysij secula, cum nobis traderen
tur, mirum in modū deformata atq; im
polita, ea au&ē nostro beneficio ita sunt ex
purgata, atq; expolita, ut spes sit fore mul
tis qui se in illis posthac & libentius & sa
pius contemplantur q̄ antea, & ex hac con
templatione meliores ac sanctiores red
dantur. Loca scripturæ passim a Diony
sio citata in margine annotauim⁹ & sum
mo sudore totū hoc opus a mendis repur
gauimus, ea q̄ potissimum in gratiā tuif
cimus, ut fieres aliquando tui uoti cōpos
haberesque tuū Dionysiū, uti cupiebas,
perfectum atque absolutum. Tuam au
tem paternitatēm rogo ut hoc nostrum
in imprimendo Dionysio Studiū atq; in
dustriam boni consulas. Ego metuē p
aternitati ac sanctitati cōmendo. Vale.